

باد بهاری

از کوه‌های پر برف
باد بهار پاشد؛

بر اسب ابر هی زد،
کالسکه‌ی هوا شد.

در باغ همزبان با
انبوه برگ‌ها شد.

آویخت بر درختان،
بازوی شاخه تاشد؛

از زور قلقلک‌هایش
لبهای غنچه وا شد.